ten snoert 'n hechte broederband, vallera. || Het zal ons nooit berouwen || op elkaar te bouwen. || Broeders we trekken saam in 't mooie Wonderland.

T. en M. naar een jachtlied uit het Zwarte Woud.

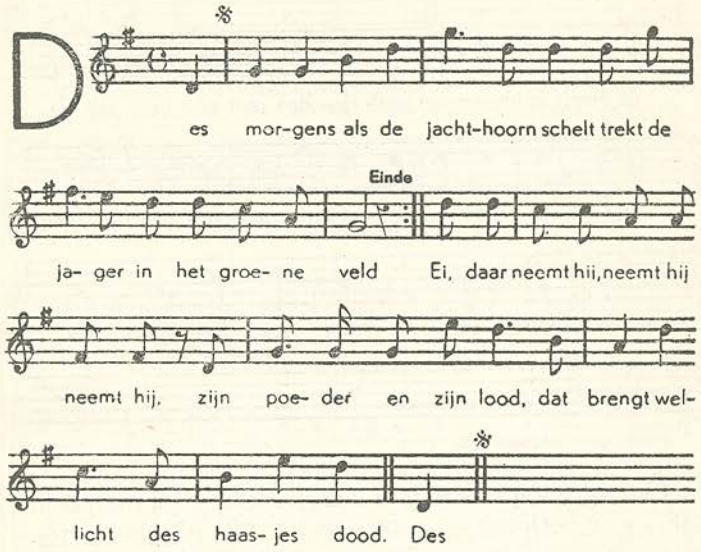

2 ||: Dag in, dag uit, door weer en wind || is de jager altijd welgezind. :|| Daarom klinkt er, klinkt er, klinkt er || door 't woud 'n lustig lied || waar menig dier van wakker schiet.
3 ||: De jager stapt en kent geen rust || 't vrije leven is z'n hoogste lust. :|| Ei daar steekt hij, steekt hij, steekt hij || 'n pluimpje op z'n hoed || dat staat 'n jager nog wel goed.

T. uit: Hoffmann von Fallersleben. Niederländische Volkslieder. 1856 (naar een handschrift van 1537) en uit: Veelderhande liedekens, Leyden 1599. M. naar het Luitboeck van Thysius, omstreeks 1600.

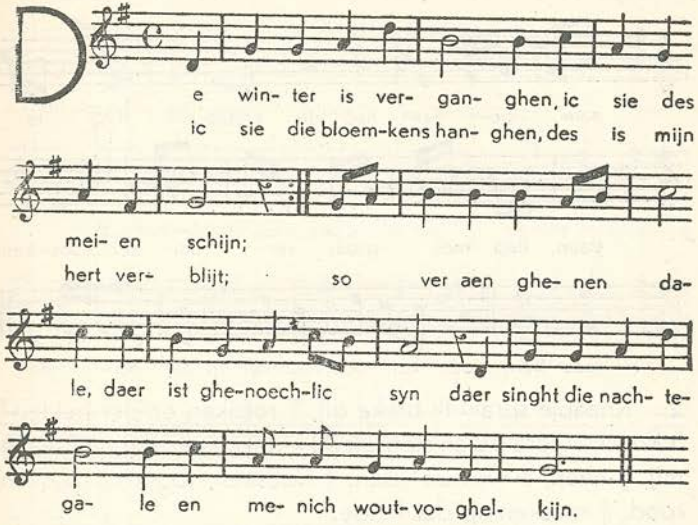

2 De winter is verganghen || ick sie des meys virtuyt, || ick sie de loovers hanghen, || de bloemkens staen in 'tcruyt. || Seer wijt dat sy ontluycken || sy staen in haer saysoen; || de cruyden lustich ruycken. || De mey staet schoon en groen.

T. van Al. Walgrave, pr. naar het Duitsch van J. W. von Goethe, 1775. M. van Fr. Schubert.

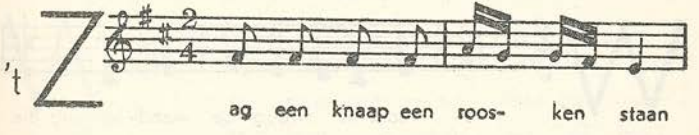

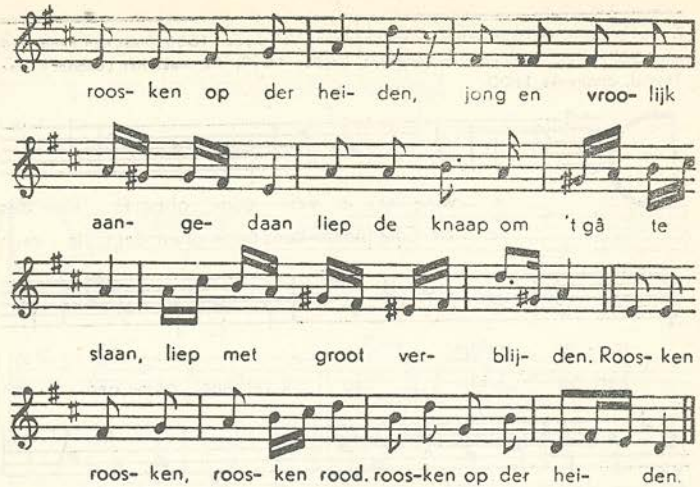

2 'Knaapje sprak: Ik breke dij, ‖ roosken op der heide. ‖ 't Roosken sprak: Dan steek ik dij ‖ dat gij eeuwig peinst aan mij, ‖ neen, ik wil niet lijden. ‖ Roosken, roosken, roosken rood, ‖ roosken op der heide.

3 En het wilde knaapje brak ‖ 't roosken op der heide, ‖ 't roosken weerde zich en stak, ‖ maar geen moeite hielp, het brak ‖ 't moest den knaap toch lijden. ‖ Roosken, roosken roosken rood, ‖ roosken op der heide.

T. naar het Duitsch van E. Geibel. 1815-1884. M. van F. E. Klauer.

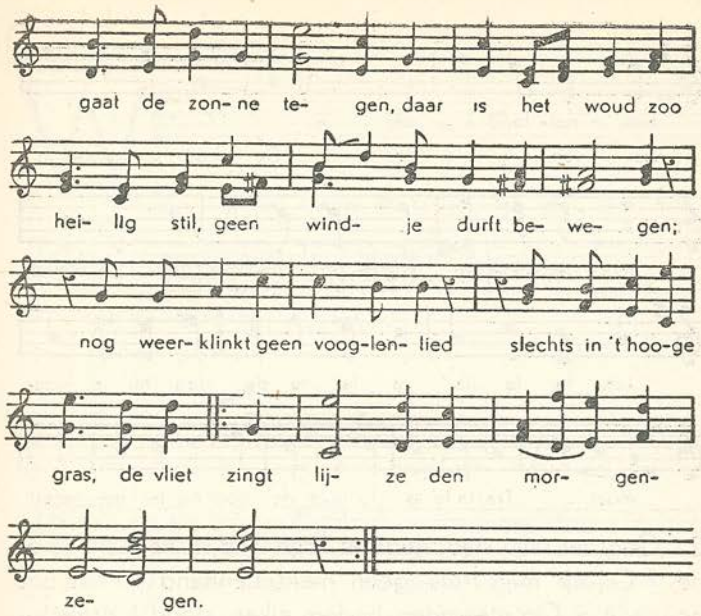

2 En plotsling doet de nachtegaal ‖ z'n lied in 't bosch weerklinken; ‖ 't geschal ontwaakt in berg en dal ‖ en stijgt in d' hemelkringen; ‖ en daar praalt in roos gewaad ‖ de verrezen dageraad. ‖: Kom, gaan we den lof des Heeren zingen. :‖

T. en M. naar een volkslied uit Pruisen. Vertaling A. Leysen, pr.

